

[Karl Olsen.]

henblik på ligelønsprincippet, idet vi ikke er gået under 30 års grænsen. Vi har taget samme stilling til samgifteproblemet, idet vi betragter dette i forlængelse af gift-ugift problemet.

Vi har ved udformningen af vore ændringsforslag taget hensyn til de saglige indvendinger, som er blevet fremført fra administrationens side. Man har herfra hævdet, at de unges lønninger i sin tid er fastlagt bl. a. under hensyntagen til, at disse grupper ikke får fuldt reguleringstillæg. Vi mener imidlertid, at disse problemer nu må finde deres endelige løsning i en kommende lønningsskommission, som vi altså foreslår nedsat.

De øvrige ændringsforslag er af redaktionel karakter i forbindelse med de principielle ændringer til forslaget.

Merudgiften i forbindelse med vore ændringsforslag er af finansministeriet opgjort til 15,6 mill. kr., der fordeler sig således: omregning af de 4 portioners regulerings-tillæg beløber sig til 8 mill. kr., ophævelse af graduering efter forsørgerforhold for ugiftes vedkommende 800 000 kr., for de samgiftes vedkommende 1 800 000 kr., ophævelsen af maksimumsbeløbet 250 kr. pr. portion, altså fjernelse af loftet for portionernes vedkommende, 1 mill. kr. og endelig ophævelse af 70 pct. grænsen for pensionister, det bliver for 6 portioner 4 mill. kr.

Der er ikke for mig grund til at gøre mange flere bemærkninger. Vore ændringsforslag giver et klart udtryk for den politik, som vi ønsker ført på dette område. Vore krav er en logisk følge af den økonomiske politik, der er regeringens. Vi befinder os nu midt i en prisstigningsperiode, og der er intet i regeringens almindelige økonomiske politik, der tyder på, at et prisfald foreløbig vil indtræde.

Vi er tilhængere af stærkest mulig sparsommelighed i den offentlige husholdning. Vi er tilhængere af en politik, som gør pengene noget værd, men vi er modstandere af, at tjenestemandstanden skal være det eneste objekt for regeringens pengesaning. Det er under denne synsvinkel, vore ændringsforslag skal bedømmes, og jeg anbefaler det høje ting at stemme for vore ændringsforslag.

Holger Eriksen: På mit partis vegne må jeg fraråde at stemme for de af det konser-

vative mindretal stillede ændringsforslag, som jeg ikke skal komme nærmere ind på, og som jeg anser for at være politisk og ikke sagligt begrundede. Den ærede ordfører for det konservative parti anbefalede ved første behandling at studere en pjece om tjenestemændenes såkaldte deklassering. Det har jeg gjort, skønt jeg egentlig anser den tid, jeg har anvendt dertil, for spildt. Jeg vil ikke beskyldte forfatteren for at have sat kikkerten for det blinde øje, men derimod for at have forsynet sig med skyklapper i et sådant omfang, at han kun fik lejlighed til at se, hvad han ville se, således at han kunne foregive at leve i lykkelig uvidenhed om det øvrige.

Hvis der havde været tale om en afhandling af objektiv karakter, ville det have været nødvendigt at undersøge, hvorledes forholdene er for pensionens vedkommende. Oprindeligt gik man vel ud fra, at den baseredes på, at arbejdere og arbejdsgivere ydede lige meget. Siden blev det til, at staten ydede $\frac{2}{3}$ og de ansatte $\frac{1}{3}$. Med de regulerings-tillæg, der ydes, og med den forlængelse af levetiden for ældre mennesker, der er sket med opdagelsen af penicillin og tilsvarende stoffer, må man regne med, at de ansatte ikke engang betaler $\frac{1}{6}$. Dette fald i den procentdel, som tjenestemændene selv udreder, betyder en tilsvarende lønforhøjelse, som hr. Rubinstein helt ser bort fra, hvorved hans talmateriales bevisevne bliver af underordnet værdi. Det er imidlertid klart, at denne udvikling i særlig grad favoriserer de højest lønnede, thi jo højere den pension er, som de næsten slet ikke bidrager til, des mere tjener de derved. Derfor svæver påstanden om de højest lønnedes deklassering i luften, og derfor er der ingen anledning til, således som det konservative mindretal foreslår, at ophæve det loft over gradueringen, som den højtærede finansministers forslag er udtryk for.

Af de anførte grunde vil det heller ikke være forsvarligt at øge tillægget til pensionerne med mere end de foreslåede 70 pct. Gjorde man det, måtte det i hvert fald få dybtgående økonomiske følger også for andre befolkningslag, men jeg ser ikke, at de konservative har bebudet noget i den retning.

Til mindretalsbetænkningen fra venstre har jeg kun en enkelt bemærkning at gøre.